

Г-117

БИБО
ФК-14-97

4266

Поштарина плаћена у готову

КЊИЖЕВНОСТ И ЈЕЗИК У ШКОЛИ

8 - 9

НОВЕМБАР — ДЕЦЕМБАР 1955 — БЕОГРАД

НАШ ЈЕЗИК

(Нова серија, књ. VII, св. 1—2)

Седма књига нове серије „Нашег језика“ почиње расправом проф. А. Белића „Друштвени утицаји на развијат српскохрватског књижевног језика“. Проф. Белић прати развијат књижевног језика Срба и Хрвата од стварања словенске писмености, тј. од времена Тирила и Методија, па до наших дана, и објашњава друштвене корене сваке етапе тога развијата посебно. Задржавајући се нарочито на грандиозном делу Вукову, анализира историску повезаност Карадићеву са великим устаничким покретом српског народа почетком XIX века. Професор Белић, исто тако, потанко анализира развијат српскохрватског књижевног језика од Вука до наших дана и то посебно у источном и западном центру нашег књижевног језика. Своју расправу проф. Белић завршава надахнутим позивом да се пуно језичко јединство наше заснива и заснује на богатој лексичкој ризници свих наших крајева, на слободи језичког стварања, на правилности и љубави ка чистоти језика.

Проф. М. Стевановић објављује у овој свесци НЈ врло студиозну расправу „Граница слога у речима српскохрватског језика“. Аутор је, најпре, дошао до закључка да „изгворна граница у вези са сугласничким групама у средини вишесложних речи долази: а) непосредно иза других вокала а испред целе групе сугласника, која припада другом слогу ... са јединим изузетком када се на првоме месту налази сонант *j*, који је ... неодвојив од вокала испред себе, те граница слога иде иза њега а испред осталих сугласника...; б) иза кратких вокала претходног а испред целе сугласничке групе наредног слога ако је у тој групи на првоме месту неки фрикативни сугласник или било која африката ... са јединим изузетком када и на другоме месту у сугласничкој групи долази сугласник с гласовним елементима сличне природе; в) опет иза кратког

вокала а испред групе од два сугласника када се у њој на другоме месту налази неки прави (а не носни) сонант, а непосредно испред њега је било који други сугласник, уколико то није који сонант исте природе, у коме случају први сонант припада првоме а други другоме слогу“. — У другом закључку проф. Стевановић истиче се да „граница слога разбија сугласничку групу иза кратких вокала ако је у тој групи први неки експлозивни а други било који сугласник сем правих сонаната, који себи привлаче све, па и експлозивне сугласнике“. — Трећи закључак проф. Стевановића односи се на носне сугласнике *đ*, *n* и *ń*: „они нису прави сонанти већ експлозивно-сонантни сугласници, и зависно од тога да ли је у њима развијенији први или други од ових елемената, они се понашају или као експлозивни сугласници или као сонанти“. — Најзад, проф. Стевановић посматра ове закључке и са практичне стране, препоручујући слободнију примену ових принципа.

Милија Станић у чланку „Грепсти и гребати“ на документован начин износи мишљење да и глагол гребати треба сматрати као књижевну реч. Да напише овај чланак, Станића је навела једна језичка поука објављена у ранијој свесци НЈ у којој се облик разгребати оглашава неправилним. — Уредништво НЈ, објашњавајући разлоге што је у поменутој језичкој поуци заузет такав став, у исто време истиче оправданост Станићевог става.

Као последњи, у овој је свесци НЈ објављен чланак проф. К. Тарановског „Међународни славистички састанак у Београду“.

На крају, на пуних 14 страна објављене су бројне језичке поуке које се, као и увек, одликују разноликошћу и актуелном инструктивношћу.

Б. Николић

ПОРЕМЕЋАЈИ СЛУХА И ГОВОРА

(часопис за рехабилитацију глувих, наглувих и логората)

Издавачко - штампарско предузеће Централног одбора Савеза глувих Југославије „Космос“ покренуло је 1955

у Београду, часопис „Поремећаји слуха и говора“ који ће излазити четири пута годишње. У Уређивачком одбору